

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 1

Prawda, która przekracza granice, burzy religijne mury i nadal stawia wyzwania Kościołowi dzisiaj

Wprowadzenie: Czy Jezus był tylko dla Izraela?

Jednym z najczęściej powtarzanych — a jednocześnie najbardziej błędnie rozumianych — przekonań w lekturze Ewangelii jest to: *Jezus przyszedł tylko do Żydów*. To prawda, że narodził się w łonie ludu Izraela, że głosił głównie w Galilei i Judei oraz że Jego historyczna misja rozpoczęła się „u siebie”. Jednak sprowadzenie dzieła Chrystusa do projektu etnicznego, kulturowego lub czysto czasowego oznacza niezrozumienie samego serca Ewangelii.

Jezus **nie został posłany jedynie do synów Izraela swoich czasów**. Od samego początku Jego misja miała **wymiar powszechny**, choć rozwijała się w sposób pedagogiczny i stopniowy. Ta prawda znajduje jeden ze swoich najjaśniejszych i najbardziej wymownych wyrazów w **J 10,16**, gdy sam Pan mówi:

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni; i te muszę przyprowadzić, i będą słuchać mego głosu, i będzie jedna owczarnia, jeden pasterz.” (J 10,16)

Te słowa nie są drugorzędną metaforą. Są **kluczem teologicznym**, proroctwem i drogowskazem dla Kościoła wszystkich czasów.

1. Kontekst historyczny: Izrael jako punkt wyjścia, nie jako granica

Wybranie Izraela: środek, nie cel

Bóg wybrał Izraela nie z powodu ekskluzywizmu, lecz ze względu na **misję**. Już w Starym Testamencie wybranie Abrahama ma horyzont powszechny:

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 2

*„Przez ciebie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.”
(Rdz 12,3)*

Izrael jest **narzędziem**, a nie ostatecznym celem. Jest ludem kapłańskim powołanym do przygotowania przyjścia Mesjasza, który **zbawi wszystkich** — Żydów i pogan.

Gdy Jezus mówi w Mt 15,24:

*„Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela”,
nie zaprzecza powszechności swojej misji, lecz **wskazuje porządek planu zbawienia**: najpierw obietnica, potem jej rozszerzenie na cały świat.*

2. Jan 10: Dobry Pasterz i horyzont powszechny

„Ta owczarnia” i „inne owce”

W rozdziale 10 Ewangelii św. Jana Jezus przedstawia się jako **Dobry Pasterz**, obraz głęboko zakorzeniony w Starym Testamencie (Ez 34; Ps 23). Bezpośrednią „owczarnią” jest Izrael. Jednak Jezus wypowiada zdanie rewolucyjne:

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni.”

Te „inne owce” to **poganie**, narody nienależące do Przymierza Mojżeszowego. Chrystus stwierdza coś decydującego:

- **One również należą do Niego**
- **One również zostaną powołane**

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 3

- **One również usłyszą Jego głos**
- **One również staną się częścią jednej owczarni**

Nie będzie dwóch Kościołów ani dwóch dróg zbawienia.
Będzie **jeden Pasterz i jedna owczarnia**.

3. Jezus już działał z myślą powszechną

Chociaż Jego nauczanie koncentrowało się na Izraelu, Ewangelie są pełne **jasnych znaków powszechnego otwarcia**:

- Uzdrowienie sługi rzymskiego setnika (Mt 8,5-13)
- Rozmowa z Samarytanką (J 4) — kobietą, cudzoziemką i uznawaną za heretyczkę
- Wiara Kananejki (Mt 15,21-28), którą Jezus stawia za wzór
- Przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie
- Pokłon Mędrców — pogan — na samym początku Ewangelii

Jezus **łamie schematy religijne**, nie po to, by relatywizować prawdę, lecz by **ukazać, że zbawienie nie jest własnością jednej grupy**, lecz darem dla wszystkich.

4. Krzyż i Zmartwychwstanie: punkt zwrotny powszechności

Dopiero po Misterium Paschalnym ta prawda objawia się w pełni. Ostateczne polecenie jest jednoznaczne:

„*Idźcie więc i czyńcie uczniów ze wszystkich narodów.*” (Mt 28,19)

Krzyż burzy mur oddzielający Żydów i pogan (por. Ef 2,14).
Kościół rodzi się **katolicki**, czyli **powszechny**.

Święty Paweł wyraża to z absolutną jasnością:

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 4

„Nie ma już Żyda ani Greka, niewolnika ani wolnego...
wszyscy bowiem jedno jesteście w Chrystusie Jezusie.” (Ga
3,28)

5. Aktualność teologiczna dzisiaj: Chrystus nie należy do żadnej frakcji

Przeciwko ekskluzywizmowi religijnemu

J 10,16 chroni nas przed pokusą zawsze obecną:
przekonaniem, że **Chrystus należy tylko do „naszych”**.

- Do jednej grupy
- Do jednej wrażliwości
- Do źle rozumianej tradycji
- Do zamkniętej tożsamości

Chrystus **nie rozmywa się**, ale też nie zamyka.
Prawda nie podlega negocjacji, lecz **jest ofiarowana wszystkim**.

Kościół wiernie strzeże depozytu wiary, ale czyni to **dla świata**, a nie przeciwko niemu.

6. Praktyczny przewodnik teologiczny i pastoralny

Jak żyć dziś J 10,16

1. Słuchać głosu jedyne Pasterza

Zanim zaczniemy martwić się o „inne owce”, musimy zapytać:

- Czy naprawdę rozpoznaję głos Chrystusa?
- Czy raczej idę za głosami ideologicznymi, emocjonalnymi lub kulturowymi?

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 5

□ **Praktyka:** codzienna lektura Ewangelii i rachunek sumienia w świetle Słowa Bożego.

2. Unikać duchowej pychy

Przynależność do widzialnej „owczarni” nie gwarantuje wewnętrznej wierności.

□ **Praktyka:** pielęgnowanie pokory sakramentalnej — częsta spowiedź, świadomość, że wiara jest łaską, a nie zasługą.

3. Przyjmować bez relatywizowania

Chrystus wzywa wszystkich, ale **nie usuwa prawdy, aby to uczynić.**

□ **Praktyka pastoralna:**

- Przyjmować osoby, nie usprawiedliwiać błędów
 - Kochać grzesznika, nie błogosławić grzechu
 - Dawać świadectwo z miłością i jasnością
-

4. Żyć wiarą misyjną na co dzień

Nie wszyscy są powołani, by iść daleko, ale **wszyscy są powołani, by promieniować Chrystusem.**

□ **Praktyka konkretna:**

- Spójność życia
 - Czysty i prawdziwy język
 - Autentyczne miłosierdzie
 - Odwaga, by zdać sprawę z nadziei, która jest w nas
-

„Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni”: Jezus nie został posłany tylko do synów Izraela | 6

5. Zaufać dziełu Pasterza

Jezus nie mówi: „Być może przyjdą”, lecz:

■ *„I te muszę przyprowadzić.”*

Misja należy do Chrystusa. My współpracujemy.

□ **Praktyka duchowa:** modlitwa o nawrócenie świata, bez lęku i triumfalizmu.

Zakończenie: jeden Pasterz dla zranionego świata

J 10,16 nie jest tylko pięknym zdaniem. Jest **obietnicą, programem i odpowiedzialnością**.

W świecie podzielonym, spolaryzowanym i zmęczonym pustymi słowami Chrystus wciąż mówi:

■ *„Mam także inne owce... i będą słuchać mego głosu.”*

Pytanie nie brzmi, czy Jezus został posłany tylko do Izraela.

Prawdziwe pytanie brzmi:

Czy jesteśmy dziś gotowi pozwolić Dobremu Pasterzowi posłużyć się nami, aby te owce mogły usłyszeć Jego głos?

Bo ostatecznie nie chodzi o powiększanie jakiejś grupy,
lecz o **zgromadzenie całej ludzkości pod jednym Pasterzem, który oddaje swoje życie za swoje owce.**